

STAREA DE ASEDIU ACTUALĂ

— CÂTEVA CONSIDERAȚIUNI —

împreună cu textele referitoare din Constituție, legea stării de asediu din 1864, legea declarării stării de asediu din 1916, toate decretale până astăzi precum și jurisprudența Inaltei Curți de Casație.

DE

GR. D. GRECUL

Avocat din Baroul Ilfov.

CU O PREFAȚĂ

DE

COLONELUL N. C. HOMORICEANU

foșt Comisar Regal pe lângă Curtea superioară
de Justiție militară și Deputat,
AVOCAT

Ediția „Curierul Judiciar” S. A.
București str. Artelor, 5 (lângă Palatul de Justiție)
1928

LEI 30

STAREA DE ASEDIU ACTUALĂ

- CÂTEVA CONSIDERAȚIUNI -

împreună cu textele referitoare din Constituție, legea stării de asediu din 1864, legea declarării stării de asediu din 1916, toate decretelor până astăzi precum și jurisprudența Inaltei Curți de Casație.

DE

GR. D. GRECUL

Avocat din Baroul Ilfov.

CU O PREFAȚĂ
DE

COLONELUL N. C. HOMORICEANU

fost Comisar Regal pe lângă Curtea superioară
de Justiție militară și Deputat,
AVOCAT

P R E F A Ț Ă

In noianul de legi, regulamente, decrete, etc. cari apar zilnic la noi, colecțiile existente sunt cu totul insuficiente, când e vorba să găsești tot ce îți trebuie într'o materie specială, cum este starea de asediu.

Mai ales în această materie, care s'a discutat și se discută atât de mult în ultimul timp este o completă dezorientare, neștiind nici chiar organele în drept, ce decrete și unde se aplică. Am asistat la cazuri, chiar acum câteva zile, cum o instanță militară pentru a-și justifica competența pentru judecarea unor civili, a invocat un decret Regal, care nu mai e vigoare și nici nu a fost vre'odată în acea regiune.

Am salutată deci cu cea mai mare simpatie proiectul confratelui Gr. D. Grecul, de a publica toate legile, decretetele și jurisprudența, relative la starea de asediu, a cărui competență în materie este o cheazășie că această broșură va umple un gol, atât de mult simțit în rândurile juristilor noștri militari și civili.

COLONEL N. C. HOMORICEANU

Fost Comisar Regal la Curtea superioară de justiție
militară și deputat, Avocat

Starea de Asediu Actuală

Actuala stare de asediu își are începutul în legea votată la 21 Februarie 1915 și promulgată la 14 August 1916. Această lege nu declară starea de asediu ci numai autoriză pe Capul Statului, ca până la restabilirea păcii europene să o declare prin decret regal. Acest decret a apărut odată cu legea la 14 August 1916, înființând starea de asediu în cele 34 de județe ale României.

După încheierea păcii dela București care obliga trecerea armatei pe picior de pace pe ziua de 30 Iunie 1918, apare în ziua de 1 Iulie un nou decret regal No. 1626 din 30 Iunie 1918, care dispune că starea de asediu va *continua pe întregul teritoriu al țării*. Aci guvernul a ținut să precizeze în articolul 2, că starea de asediu prevăzută de acest decret, *se va ridică prin decret regal*, când se va crede liniștea destul de stabilită.

Și într'adevăr la 13 Ianuarie 1920 prin decretul regal 113, starea de asediu *se suspendă* însă numai în vechiul Regat, exceptând Dobrogea. Deci la această dată au mai rămas sub stare de asediu numai Basarabia și Dobrogea. Ardealul și Bucovina nu puteau fi guvernate de acest decret, întrucât la data de 1 Iulie 1918 nu erau încă unite cu vechiul Regat.

La 21 Octombrie 1920 prin decretul regal No. 4209, se declară stare de asediu în raza cetății București și se institue cenzura în toată țara.

La 1 Aprilie 1921 fiind data fixată pentru trecerea a doua oară a armatei pe picior de pace, apare la 31 Martie 1921, decretul regal No. 853 din 14 Martie 1921, care dispune că starea de asediu se va aplica pe o zonă de 30—50 km. pe tot lungul frontierelor, maghiară, cehoslovacă, polonă, rusă și a cadrilaterului. Acestui decret i-au urmat în anul 1922 alte două referitoare la ridicarea cenzurei și despre cari vom vorbi mai jos. În urmă au mai apărut decrete prin cari s'a redus și apoi s'a extins zona stării de asediu în Cadrilater, s'a lărgit în Ardeal și Basarabia și s'a declarat starea de asediu în județul Putna.

Chestiunea existenței legale a stării de asediu a fost dedusă în fața Inaltei Curți de Casație în anul 1924 cu ocazia recursului cooperatiștilor, punându-se în discuție două chestiuni importante:

1) Legea declarării stării de asediu 1916, prevăzând un termen, **adică până la restabilirea păcii europene**, și cum pacea europeană este restabilită, starea de asediu a încetat de a mai exista.

2) Că dispozițiunile legii de mai sus și a decretelor regale sunt anticonstituționale și deci abrogate prin art. 137 din Constituția din 1923.

Inalta Curte de Casație s. II prin deciziunea No. 3135 din 5 Decembrie 1924 respinge primul motiv pe următoarele considerente:

„O lege nu poate fi abrogată decât de autoritatea care are dreptul de a o face; că abrogarea poate fi expresă sau tacită; că este tacită, când legea nouă cuprinde dispozițiuni absolut incompatibile cu legea anterioară; că însă o abrogare tacită a legii nu poate rezultă din împrejurarea că motivele ei sau ordinea de lucruri în vederea căreia a fost edictată, au

încetat a mai există; că este cert că legea făcută pentru un timp determinat încetează de drept la expirarea termenului fixat cu precizie printr'o dispozițiune a ei;...

„In asemenea condițiuni aparține puterii care are dreptul de a face legea, să examineze dacă restabilirea păcii europene poate fi privită ca înfăptuită deja, cu toate că tratatul dela Paris din 28 Octombrie 1920, relativ la recunoașterea alipirei Basarabiei de România, nu a fost încă ratificat de toate statele semnatare; că până în prezent Rusia sovietelor, nu a încheiat tratate de pace decât cu Polonia, țările baltice și Finlanda, și că între guvernul român și republica sovietelor ruse, nu există raporturi diplomatice (adresa Ministerului Afacerilor streine No. 62979 din 1 Decembrie 1924), și în caz afirmativ să declare printr'o lege că termenul pentru existența stării de asediu a expirat și în consecință că legea din 14 August 1916 a încetat de a mai există; că o asemenea lege nu a fost încă promulgată; că în lipsa ei, legea din 14 August 1916 asupra stării de asediu continuă de a-și produce efectele sale, indiferent de faptul că armata a fost trecută pe picior de pace pe ziua de 1 Aprilie 1921”.

Respingerea motivului al doilea are motivarea următoare:

„Noua Constituțiune din 1923, punând principiul că declararea stării de asediu se face numai prin lege, n'a înțeles să desființeze starea de asediu declarată prin decretele anterioare promulgării sale, deoarece acele decrete au fost date tot pe temeiul unei legi și anume aceia din 14 August 1916, care, ea a proclamat starea de asediu”.

Deci starea de asediu există și este legală acolo unde nu a fost ridicată.

Nu discutăm această deciziune a Inaltei Curți, întrucât nu este scopul acestei broșuri, totuși s'a mai pus o chestiune cu ocazia aceluiaș recurs cu privire numai la existența stării de asediu în București, care fiind incomplet pusă, ar putea fi revăzută.

D. Pompiliu Ioanițescu într'un studiu critic publicat în *Curierul Judiciar* No. 29 din 23 August 1925, spune în această privință:

„La 3 Ianuarie 1922 s'a publicat decretul regal No. 32 prin care s'a ridicat cenzura preventivă asupra presei.

La 30 Ianuarie 1922 s'a dat decretul No. 502 prin care întrunirile sunt libere și presa este liberă.

Decretul 4209 din 21 Octombrie 1920 este abrogat deci și prin decretul No. 502 din 1922, și starea de asediu nu mai poate exista”.

Această teză, ca și celelalte puse în acelaș recurs de d. Pompiliu Ioanițescu, a fost respinsă de Inalta Curte de Casație cu motivarea :

„Că nici un alt decret regal în urma celui cu No. 4209 din 1920, nu a mai intervenit până astăzi care să ridice starea de asediu decretată pentru cetatea București.”

Credem că teza a fost incomplet și greșit pusă.

Decretul regal No. 4209 din 1920 cuprinde două părți distincte, una privitoare la declararea stării de asediu, iar alta la instituirea cenzurei. Decretele 32 și 502 din 1922 se referă primul numai la cenzură și al doilea și la libertatea întrunirilor, astfel că nu s'ar putea vorbi cu certitudine despre abrogarea stării de asediu.

Este însă un alt decret anterior acestora, care însă nu a fost pus în discuțiunea Inaltei Curți.

Decretul regal No. 853 din 14 Martie 1921 spune în mod precis: „Starea de asediu *se va aplica* pe o zonă de 30 k.m, putându-se lărgi până la 50 km. *pe tot lungul fruntariilor țării....*”.

Deci, acest decret care vine și spune că dela 31 Martie 1921—data publicării sale Monitorul Oficial—starea de asediu se va aplica numai în zona dela frontiere, nu abrogă oare în mod tacit toate celelalte decrete anterioare, cari declaraseră starea de asediu în alt loc decât în această zonă? Credem că *da*, și ca dovadă este că starea de asediu menținută prin decretul regal 113 din 13 Ianuarie 1920 în Dobrogea, dela 31 Martie 1921 nu se mai aplică decât în Car-drilater pe o zonă de 30 km., iar dela 11 Mai 1922, data primei publicări a decretului No. 2162 din 10 Mai 1922, pe o zonă de numai 15 km. dela frontieră!

Dar să examinăm și decretele 32 și 502 din 1922. Primul spune: „Art. I. Se ridică cenzura preventivă... pe tot cuprinsul regatului, *în afară de zonele militare, în atingere cu frontiera, în cari se aplică starea de asediu*”, iar al doilea în articolul 3 vorbește iarăși numai de zone militare.

Deci aceste două decrete *confirmă* că la acea dată, starea de asediu nu se aplica decât în zonele dela frontieră și deci decretul 4209 din 1920 era abrogat în ce privește starea de asediu de decretul 853 din 1921, iar în ce privește cenzura de decretele 32 și 502 din 1922.

Iată de ce credem că în București, starea de asediu de fapt nu există și chestiunea dedusă sub această formă în fața Inaltei Curți de Casație, ar putea să aibă succes.

GR. D. GRECUL

Avocat

București, în Februarie 1928.

TEXTELE

referitoare din Constituție

Art. 128. — Constituțiunea de față nu poate fi suspendată nici în total, nici în parte.

În caz de pericol de Stat se poate prin lege institui starea de asediu generală sau parțială.

Vechiul text: Art. 127. Constituțiunea de față nu poate fi suspendată nici în total, nici în parte.

Art. 137. — Se vor revizui toate codicile și legile existente în diferitele părți ale Statului român spre a se pune în armonie cu Constituțiunea de față și a sigura unitatea legislativă.

Până atunci, ele rămân în vigoare.

Din ziua promulgării Constituțiunii, sunt însă desființate acele dispozițiuni din legi, decrete, regulamente și orice alte acte contrarii celor înscrise în prezenta Constituțiune.

LEGE PENTRU STAREA DE ASEDIU

din 10 Decembrie 1864

Art. 1. — Starea de asediu nu se poate declara de cât în caz de pericol eminent pentru ordinea și siguranța publică.

Art. 2. — Domnitorul are dreptul de a declara starea de asediu în unul sau mai multe districte.

Art. 3. — Declarația stării de asediu arată comunele, plășile, sau districtele la care se aplică.

Art. 4. — Indată ce se va declara starea de asediu, puterile de care era investită autoritatea civilă pentru menținerea ordinii și poliției, trec în totul sau în parte în mâinile autorității militare.

Prin urmare, autoritatea civilă urmează a exersa acelea din îndatoririle sale, de care nu a fost însărcinată puterea militară.

Art. 5. — Tribunalele militare pot fi chemate a cercetă toate crimele și delictele în contra siguranței Statului, în contra Constituției, în contra ordinii publice, oricare ar fi calitatea autorilor principali și a complicilor.

Art. 6. — Autoritatea militară are dreptul:

1. De a face percheziție ori când și ori unde va cere trebuința;

2. Autoritatea militară are dreptul a depărtă pe certatii în judecată (art. 7 Cod. Procedurii criminale) și pe indivizii cari n'au domiciliul lor în locurile supuse stării de asediu;

3. De-a ordonă depunerea armelor și munițiilor și de a procede la căutarea și ridicarea lor;

4. De-a opri publicațiunile și adunările pe cari ea le va crede de natură a excita sau întreține dezordinea.

Art. 7. — Cetățenii, deși în stare de asediu, urmează cu toate astea a exersa toate acele drepturi garantate prin Constituțiune, cari nu sunt suspende în virtutea articolilor precedenți.

Art. 8. — Domnitorul are dreptul a ridica starea de asediu, când va crede liniștea destul de stabilită

Art. 9. — După ridicarea stării de asediu tribunalele militare urmează a cercetă crimele și delictele, a căror urmărire le fusese încedințată.

LEGEA DECLARĂRII STĂRII DE ASEDIU

din 21 Februarie 1915

promulgată la 14 August 1916, M. Of. No. 107 din
14 August 1916.

Art. unic. — În actualele împrejurări excepționale și până la restabilirea păcii europene, starea de asediu va putea fi declarată prin decret regal în cuprinsul legii din 10 Decembrie 1864.

DECRETUL REGAL

No. 2798 din 14 August 1916, pentru declararea stării de asediu publicat în M. Of. 107 din 14 August 1916

Art. 1. — Se declară în stare de asediu, cele 34 județe ale României.

Art. 2. — Toate puterile de cari era investită autoritatea civilă pentru menținerea ordinii și poliției, trec în total în mâinile autorității militare.

Atribuțiunile de poliție și de siguranță generală a Statului se vor exercita sub ordinile ministerului de războiu și ale comandamentului de corp de armată și divizie respective, de către prefecți de județe și personalul polițienesc și de siguranță din întreaga țară, cari în acest scop vor fi militarizați.

Sub raportul serviciului de poliție și siguranță, funcționarii mai sus arătați sunt puși sub ordinele directe ale ministerului de războiu și ale comandamentelor ce dânsul va indica.

Personalul militarizat va fi asimilat cu gradele ierarhiei militare, după cum se va specifica printr'o decizie a ministerului de războiu.

Art. 3. — Tribunalele militare sunt chemate a cercetă, în conformitate cu legile militare, toate crimele și delictele în contra siguranței Statului, în contra Constituției, (prevăzute de art. 93—111 c. p.) și în contra ordinii publice (prevăzute de art. 167—224 c. p.) oricare ar fi calitatea autorilor principali sau a complicilor.

În acest scop autoritatea militară, pe baza art. 6 din legea asupra stării de asediu, promulgată la 10 Decembrie 1864 are dreptul:

1. De a face perchizițiuni ori când și oriunde va cere trebuința, însă până la sesizarea autorităților militare, parchetele civile, judecătorii de instrucție, judecătorii de ocol și orice ofițer de poliție judecătorească, pot instrumenta chiar în afacerile cari sunt de competența tribunalelor militare, cu obligațiunea de a înainta actele ce vor dresa instanțelor militare competente;

2. De a ordona depunerea armelor și munițiilor și de a procede la căutarea și ridicarea lor;

3. De a cenzură presa și orice publicațiuni, având dreptul a împiedică aparițiunea oricărui ziar sau publicațiune, sau numai aparițiunea unor anumite știri sau articole, de a controlă orice corespondență fie din afară, fie dinăuntru și a împiedică ajungerea la destinație a celor ce va socoti de cuviință.

De a opri sau disolvă orice adunări, oricare ar fi numărul participanților și în orice loc s'ar întruni — oridecâteori ar socoti, că asemenea întruniri sau adunări sunt de natură a provoca sau întreține dezordinea.

DECRETUL REGAL

No. 1626 din 30 Iunie 1918, pentru modificarea decretului 2798 din 14 August 1916, relativ la starea de asediu, publicat în M. Of. 79 bis din 1 Iulie 1918.

Art. 1. — Pe temeiul legii din 14 August 1916, dispozițiunile decretului nostru No. 2798 din aceeași dată se înlocuiesc cu următoarele:

1. Cu începere dela 1/14 Iulie 1918 starea de asediu, prevăzută în menționatul decret, va continua pe întregul teritoriu al țării, în condițiunile arătate în decretul de față.

2. Toate puterile atribuite de legi și regulamente autorităților civile, pentru tot ce este referitor la menținerea ordinii publice și poliției, trec în totul în mâinile autorităților militare.

Atribuțiunile de poliție și siguranță generală a Statului se vor exercita, sub ordinele ministrului de războiu și ale generalilor comandanți ai corpurilor respective, de către cei însărcinați legalmente cu aceste atribuțiuni, în întreaga țară.

3. Tribunalele militare, sunt chemate a cerceta, în conformitate cu legile militare toate crimele și delictele în contra Constituției, prevăzute de art. 93—111 inclusiv din codul penal, în contra siguranței Statului și contra ordinii publice, prevăzute de art. 167—224 inclusiv din codul penal precum și de orice altă lege, — oricare ar fi calitatea autorilor principali și a complicilor.

4. In scopul prevăzut la articolul precedent și pe temeiul art. 6 din legea asupra stării de asediu din 10 Decembrie 1864, autoritatea militară are dreptul:

1. De a face perchizițiuni oricând și ori unde va cere trebuința; însă, până la sesizarea autorităților militare, parchetele civile, judecătorii de instrucție, judecătorii de ocol și orice ofițer de poliție judecătorească, pot instrumenta chiar în afacerile cari sunt de competența tribunalelor militare, cu obligațiunea de a înainta actele ce vor dresa, instanțelor penale competente;

2. De a ordonă depunerea armelor și munițiilor și de a procede la căutarea și ridicarea lor;

3. De a cenzură presa și orice publicațiuni, având dreptul a împiedică aparițiunea oricărui ziar sau publicațiune, sau numai aparițiunea oricărui ziar sau c sau articole, de a controlă orice corespondență fie din afară, fie dinăuntru și a împiedecă ajungerea la destinație a celor ce va găsi de cuviință;

4. De a oprî sau dizolvă orice adunări, oricare ar fi numărul participanților și în orice loc s'ar întruni, — oridecâteori ar socoti că asemenea întruniri sau adunări sunt de natură a provoca sau întreține dezordinea.

Art. II. — Starea de asediu prevăzută în decretul de față, se va ridică, prin decret regal, atunci când se va crede liniștea destul de stabilită, așa cum prevede art. 8 din legea stării de asediu din 10 Decembrie 1864, — fără însă a trece peste termenul hotărît prin legea din 14 August 1916.

DECRETUL REGAL

No. 113 din 13 Ianuarie 1920 pentru suspendarea stării de asediu publicat în M. Of. No. 212 din 14 Ianuarie 1920

Art. I. — Se suspendă starea de asediu, cum și cenzura presei și a oricăror altor publicațiuni în vechiul Regat, exceptând Dobrogea.

DECRETUL REGAL

No. 2939 din 15 Iulie 1920 relativ la restrângerea stării de asediu, publicat în M. Of. 83 din 16 Iulie 1920

Art. I. — Starea de asediu și cenzura presei se restrâng la zonele militare în atingere cu frontiera ungară și frontiera rusă.

Art. II. — Cenzura scrisorilor și a telegramelor se ridică în tot cuprinsul regatului.

DECRETUL REGAL

No. 4209 din 21 Octombrie 1920, pentru declararea stării de asediu în București și instituirea cenzurei, publicat în M. Of. 159 bis din 21 Oct. 1920.

Art. I. — Starea de asediu se aplică în raza cetății București.

Art. II. — Cenzura se întinde în tot cuprinsul Regatului.

RAPORTUL PREȘEDINTELUI CONSILIULUI DE MINIȘTRI CATRE M. S. REGELE

Sire,

Greva generală care s'a declarat în diferite stabilimente de producțiune precum și în unele servicii ale Statului și cu nesocotirea legii pentru aplanarea conflictelor muncitorești a creiat în țară o situațiune cu atât mai primejdioasă, cu cât starea de pace nu este încă restabilită între România și vecinii noștri.

Această grevă este pusă la cale de uneltiri subversive, iar nevoile profesionale sunt numai pretext, urmărind numai scopul ca prin dezorganizarea muncii să amenințe siguranța Statului.

În asemenea împrejurări este imperios necesar a se lua măsuri ca serviciile necesare traiului să funcționeze și a ne garantă în contra oricărei turburări. De aceea, rog plecat pe Maiestatea Voastră, să binevoiască a semnă alăturatul proiect de decret, pentru ca în puterea legii din 14 August 1916, să se aplice starea de asediu în raza cetății București, întinzându-se cenzura la întregul Regat.

Sunt cu cel mai profund respect

Sire,

Al Maiestății Voastre
Prea plecat și prea supus servitor,

Președintele Consiliului de miniștri
General Alexandru Averescu.

No. 4685.

1920, Octombrie 21.

DECRETUL REGAL

No. 853 din 14 Martie 1921, pentru declararea de asediu la frontiere, publicat în M. Of. 286 din 31 Martie 1921

Art. I. — Starea de asediu se va aplica pe o zonă de 30 km., putându-se lărgi până la 50 km. pe tot lungul fruntariilor țării dela punctul de joncțiune al grantei jugoslave cu granița maghiară până la Cetatea-Albă, urmând granița maghiară, cehoslovacă, polonă, rusă, apoi pe fruntaria Cadrilaterului.

DECRETUL REGAL

No. 32 din 3 Ianuarie 1922, pentru ridicarea cenzurei preventive, a presei periodice și cotidiene, publicat în M. Of. No. 226 din 4 Ian. 1922

Art. I. — Se ridică cenzura preventivă pentru presa cotidiană și periodică pe tot cuprinsul regatului, în afară de zonele militare, în atingere cu frontiera, în cari se aplică starea de asediu.

Rămâne însă interzisă publicarea atacurilor contra Coroanei, contra formei actuale de guvernământ, contra armatei, contra puterilor amice, precum și excitarea la revoltă, sau contra ordinii legale.

În caz de abatere se va face represiune conform legii și decretului cu No. 2798 din 14 August 1916 asupra stării de asediu.

Art. II. — Orice publicațiune, în afară de presa cotidiană și periodică, ca broșuri, afișe, manifeste, etc., rămân supuse cenzurei preventive, care se va exercita de către parchetele tribunalelor locului, unde aceste publicațiuni urmează a se tipări.

Art. III. — In zonele militare fixate prin decretul Nr. 853 din 14 Martie 1921, comandamentele vor putea lua orice dispozițiune locală sau specială.

DECRETUL REGAL

No. 502 din 30 Ianuarie 1922, referitor la libertatea intrunirilor și ridicarea completă a cenzurii, publicat în M. Of. No. 246 din 31 Ianuarie 1922

Art. 1. — Articolele 2 și 3 din decretul nostru cu No. 32 din 3 Ianuarie 1922, se modifică și se înlocuiesc cu următoarele:

„**Art. 2.** — Intrunirile sunt libere potrivit art. 26 din Constituție și legilor în vigoare.

„Presa cotidiană și periodică, programele, manifestele și afișele electorale, precum și publicațiunile de orice natură nu mai sunt supuse autorizării prealabile și cenzuri preventive.

„Fiecare rămâne însă răspunzător de abuzurile ce ar săvârși în exercițiul acestei libertăți, în toate cazurile determinate de Constituție, codurile penale și celelalte legi în ființă.

„**Art. 3.** — In zonele militare, în timpul campaniei electorale comandamentele vor lua măsurile necesare pentru asigurarea liberei propagande electorale”.

DECRETUL REGAL

No. 2162 din 10 Mai 1922, referitor la reducerea zonei stării de asediu în Cadrilater, publicat în M. Of. No. 33 din 17 Mai 1922

Art. 1. — Starea de asediu în cadrulater se reduce

la o zonă de 15 km. dealungul frontierei cu Bulgaria, marcându-se printr'o linie care să treacă pe la sudul oraşelor Turtucaia, Bazargic şi Balci.

DECRETUL REGAL

No. 131 din 16 Ianuarie 1923, referitor la lărgirea zonei stării de asediu în Ardeal, publicat în M. Of.

No. 231 din 26 Ianuarie 1923

Art. I.—Zona stării de asediu la frontiera de vest, se lărgeste până la o linie ce trece prin: Sighetul-Maramureş-Dej-Apahida - Aiud - Feldioara - Războieni - Teiuş - Alba-Iulia - Petroşani, toate acestea inclusiv; apoi creasta Carpaţilor până la Vârciorova.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

DECRETUL REGAL

No. 3310 din 5 Octombrie 1924 relativ la extinderea stării de asediu în sudul Basarabiei, publicat în M. Of. No. 219 din 7 Octombrie 1924.

Art. I. — Starea de asediu decretată prin înaltul decret No. 853 din 14 Martie 1921, se extinde pe data decretului de faţă în sudul Basarabiei, până la o linie de demarcaţie care va atinge punctele: gara Schinoasa, est Abaclâdgeaba, vest Romanovca, est gara Calmi, est Tardiţa, vest Malo Iaroslavet, est Ivanovca bulgărească, vest Selioglo, vest Enichioi, vest Chitai, vest Chilia Nouă la vărsarea lacului Chitai în Dunăre.

JURNAL AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI¹⁾

No. 2614 din 6 August 1925, referitor la declararea stării de asediu în județul Putna, publicat în M. Of. 174 din 11 August 1925

Art. I. — Starea de asediu se aplică pe data publicării în Monitorul Oficial, a jurnalului de față, sub rezerva aprobării ulterioare a M. S. Regelui, în întreg județul Putna.

JURNAL AL CONSILIULUI DE MINIȘTRI

No. 2807 din 24 August 1926, referitor la extinderea stării de asediu din Cadrilater, publicat în M. Of. 194 din 31 August 1926.

Art. I. — Sub rezerva sancționării ulterioare a Majestății Sale Regelui, starea de asediu din Cadrilater decretată prin înaltul decret cu No. 2162 din 10 Mai 1922, se extinde pe data prezentului jurnal, dealungul frontierei din spre Bulgaria, până la o linie de demarcație care va atinge următoarele localități:

Carvan inclusiv, Iali-Cataldcea exclusiv, Doimușlar inclusiv, Sunec exclusiv, Kocina inclusiv, Kazemir exclusiv, Alfatar, Pindikli, Beibunar, Arabadzî, Baraklar, Mursalkoi, Omurkoi, Kara-Baglar, Nastradin toate inclusiv, Matlamchioi, Sataman, Goenzalar toate exclusiv, Golemo-Cioral, Eschi-Cerkez-Mah, M. Emirlor, Selimcuius, Elibe, Gargalâc, Uz-Gubencilic, Kavarna toate inclusiv.

Art. II. — Toți infractorii cari vor săvârși infracțiuni pe zona arătată la articolul precedent și care

---

¹⁾ Sancționat prin D. R. 2945/925 și starea de asediu ridicată prin Deretul Regal No. 1695 din 31 Mai 1927 publicat în M. Of. No. 124 din 8 Iunie 1927.

pe baza aplicării stării de asediu, intră în competența instanțelor militare, vor fi instruiți și judecați de consiliul de războiu al diviziei 9, contrar dispozițiilor date prin instrucțiunile ministeriale No. 350 din 12 Septembrie 1923.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

TABLA DE MATERII

	<u>Pagina</u>
Prefața	3
Starea de asediu actuală	5
Textele din Constituția din 1923 și 1866	11
Legea stării de asediu din 1864	11
Legea declarării stării de asediu din 1916	13
Decretul Regal No. 2798 din 14 August 1916	13
" " " 1626 " 30 Iunie 1918	15
" " " 113 " 13 Ianuarie 1920	17
" " " 2939 " 15 Iulie 1920	17
" " " 4209 " 21 Octombrie 1920.	17
Raportul Președintelui Consiliului către Rege din 21 Octombrie 1920	18
Decretul Regal No. 853 din 14 Martie 1921.	19
" " " 32 " 3 Ianuarie 1922	19
" " " 502 " 30 Ianuarie 1922	20
" " " 2162 " 10 Mai 1922	20
" " " 131 " 16 Ianuarie 1923	21
" " " 3310 " 5 Octombrie 1924	21
Jurnalul Cons. de miniștri No. 2614 din 6 Aug. 1925	22
Jurnalul Cons. de miniștri No. 2807 din 27 Aug. 1926	22

